

פרשיות תרומה תצוה (תשא)

הקדמה

המשכן היה משכנו הזמני של בית המקדש. רוב ההלכות שנאמרו לגבי ולגבי צורת הבניה שלו, נכונות גם לגבי בנין בית המקדש. בפרשיות תרומה, תצוה ו(בתחילת פרשת) כי תשא, מתארת התורה בפירוט את הציווי לבניית המשכן וכליו.

לימוד הלכות בנין המשכן והמקדש מכין אותנו לבנייתם, ומחיש את מימוש הייעוד של בניית בית המקדש השלישי בגאולה האמיתית והשלמה. זו הסיבה שהרבי קורא לנו ללמוד פרשיות אלו בשיעור החומש היומי בתשומת לב מיוחדת, ולהוסיף מדרשי חז"ל ללימוד רש"י – פשוטו של מקרא.

לימוד מדרשי חז"ל על בניית המשכן

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבעות של פרשיות! תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא]², כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה³, הלימוד ע"ד הדרש וכו'.⁴

לפחות פסוק אחד

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד על פסוק אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה]⁵. שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי.

בכל שפה

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם.⁷

הפרשה מעוררת השתוקקות

ד. כשקוראים בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'.⁸

1) צריך לבאר את הציווי, לא את המעשה

ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'". ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי – שחוזר ושנה בנוגע להעשי' בפועל".

2) שם הערה 92: "הציווי דעשיית כיוור וכו', ומעשה הקטורת".

3) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.

4) שם הערה 94.

5) שם הערה 95.

6) לחיות עם הזמן, לבנות את העתיד

שם ע' 316-7: "...ומהמעלות שבוה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שע"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד'משפטים', "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאלו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית **בפועל ממש**".

7) שם ע' 317.

8) ההוראה בפועל בימינו

בית המקדש אצלך בבית

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו'.⁹

בית המקדש הפרטי – מעשה בפועל

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא במעשה בפועל¹⁰, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממחרים עוד יותר – את הגאולה.⁹

הצעד הראשון לבניה – לימוד ההלכות

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה.⁹

מקדש עולמי

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה', ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא.¹¹

פרשת תצוה תורה, תפילה וצדקה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹², החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה.¹³

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה ככוונה ובהידור כו'.¹⁴

ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, עאכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

ידע מעשי בהלכות בית המקדש

...מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" [ו"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבנין ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח]. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראת) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבת קרבנות כיו (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידיעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'".

9) שם 334.

10) גדולתו של מעשה בזמן הגלות

הערה 67: "בפרט שלע"ל ההלכה **שמעשה גדול** (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודה עתה בתור הכנה להגאולה".

11) מטבע קדוש

שם 334-5: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמית (וכיו"ב) מצוה של הקב"ה".

12) "שמתבדך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום הולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

13) הוספה יומיומית – גם בשבת

ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים שלו) בג' הקוים... (כנגד כסף זהב ונחושת), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"..." ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפליים בערב שבת".

14) צדקה גוררת תפלה

שם: "וגדול לימוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (בפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יבא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהיחוד בכלל. כולל, כמובן, במצוה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".

המעשה הוא העיקר

פרשת שקלים

הקדמה

חכמינו תקנו לקרוא ארבע פרשיות מיוחדות¹ בימי חודש אדר. בשנה מעוברת, כאשר חודש אדר מוכפל, פרשיות אלו נקראות בחודש אדר שני.

הקריאה הראשונה היא "פרשת שקלים", שבא להזכיר את התרומה השנתית ("השקלים") שיהודים צוו לתרום עבור קניית קרבנות ציבור. התזכורת השנתית לתרום שקלים החלה בא' אדר - 30 יום לפני המחזור החדש של קורבנות הציבור שהחל, בא' ניסן. לפיכך, אנו קוראים את פרשת שקלים בשבת הסמוכה לראש חודש באדר.

לאחרונה, פרשה זו קבלה משמעות נוספת: השיחה האחרונה שעד כה זכינו לשמוע מהרבי מה"מ היתה התוועדות פרשה ויקהל-שקלים. הרבי הסביר כי ההוראה מפרשת שקלים - במיוחד בזמן הגלות, כאשר בית המקדש עדיין לא נבנה מחדש וקרבנות הציבור חודשו - היא נתינת הצדקה.

להוראה זו יש משמעות יתירה בתקופתנו, כאשר מצפים מאיתנו לעשות את כל שביכולתנו להביא את הגאולה השלמה; חז"ל אומרים לנו: גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה.

הוספה לצדקה

א. הוראה למעשה בפועל מפ' שקלים: שיש להוסיף בנתינת הצדקה², שהרי בצדקה יש כמה דרגות: מעשר, חומש, "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו" ו"לתת באופן ד"כל אשר לאיש וגו'" שהשקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשותיכם"⁴.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) הפרשיות הינן: (1) פרשת שקלים; בה קוראים אודות מטבע מחצית השקל אותו היה תורם כל יהודי לרכישת קרבנות הציבור בשנה הבאה. פרשה זו קשורה עם ראש חודש אדר (ראה בגוף ההקדמה), ולכן נקראת בשבת שלפניו.

(2) פרשת זכור; שבה אנו קוראים אודות מצוות מחיית עמלק. פרשה זו נקראת בשבת שלפני פורים, שבו אנו חוגגים את נפילתו של המן שהיה מזרע עמלק.

(3) פרשת פרה; בפרשה זו אנו לומדים על הפרה האדומה, שעל ידי שחייתה והזאת דמה טוהרו טמאי המת. קריאה זו נקראת לקראת ראש חודש ניסן, כיון שרק הטהורים יכלו להשתתף בהקרבת הקרבן.

(4) פרשת החודש; פרשה זו הנקראת בשבת שלפני ראש חודש ניסן, מלמדת אותנו מהותו של ראש חודש ניסן, "ראש חדשים", ומפרטת את הלכות קרבן הפסח.

פרשת צדקה

ראה ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א - התוועדות ע' 9-27: "נתינת השקלים ענינה - צדקה, כמבואר ב"מ בדברי חז"ל. . . ובפרט בזמן הזה (כשאין נוהגין במצות שקלים) נמשך עינן השקלים במצות צדקה. וכידוע מנהג ישראל "ליתן קודם פורים מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר" - שזהו ענין הצדקה בפשטות".

להקריב את הכסף

וראה ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב - שיחת קודש ע' 805: "ומזה מובן לעניננו, שמכיון שההוראה היא מנתינת השקלים שהיתה לצורך הקרבת הקרבנות "לכפר על נפשותיכם", הרי מובן, שגם ההוראה צריכה להיות על-דרך - זה - נתינת הצדקה באופן ד"כל אשר לאיש יתן בעד נפשו".

איך נותנים צדקה?

ב. נתינת הצדקה צריכה להיות באופן ד"מכס קרבן לה", כביאור אדמו"ר הזקן על פסוק זה⁵, שנותן כל מציאותו לה, שנתנית הצדקה וגמילות חסדים צריך להיות באופן שמכניס בזה כל עשר כחות נפשו, שנוסף להעשי' בפועל, חושב ומדבר על דבר זה כו".

החלטות מידיות

ג. להחליט בזה עוד בשבת [שקלים] זו, [ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים], וגם להתחיל בזה כגון על ידי נתינת מאכל ומשקה [וברוחניות - על ידי עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת⁶] וכיוצא בזה⁹.

(4) חלק (תקציר, מוגה) משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב (השיחה האחרונה ששמעו לע"ע ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח) - סה"ש ע' 441.

(5) [בהתוועדות ש"פ ויקהל תשנ"ב, אחרי שבשיחה השלישית כבר הזכיר הרבי על חלוקת המשקה, ולאחריו החל כבר לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז"ל - הסדר הרגיל בסיום ההתוועדות, פתח לפתע הרבי בשיחה נוספת (רביעית)].

להקריב את עצמו

ראה בשיחת קודש שם ע' 807: "[לאחר חלוקת המשקה וכו'] - שיחה ד' - כאמור לעיל, שבעמדנו בש"פ שקלים הרי הלימוד וההוראה שצריכים ללמוד משבת זו בנוגע למעשה בפועל הוא - להוסיף בנתינת הצדקה. ונתינת הצדקה צ"ל באופן ד"מכס קרבן לה" ("ונשלמה פרים שפתינו"), כביאור אדמו"ר הזקן בדרושים שלו על פסוק זה [אשר תפילותינו מבצעות את אותה פעולה רוחנית שביצעו הקרבנות - הערת העורך].

צדקה בכל מציאותו

סה"ש שם ע' 441: "וגם באופן הנתינה ישנה הוראה מפרשת שקלים: נתינת מחצית השקל היתה בשביל קרבנות ציבור, וידוע ביאור אדה"ז בפירוש הפסוק, "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" שכדי שהאדם יתקרב לה' הוא ש"מכס קרבן לה", שנותן כל מציאותו לה'. ומזה מובנת ההוראה למעשה בפועל, שנתנית הצדקה וכו".

אהבת ישראל במחשבה, דיבור ומעשה

ראה שיחות קודש שם ע' 805: "הן במחשבה - שהוא פועל בעצמו שכל מחשבתו במשך כל היום תהי' חדורה אך ורק בהענין דאהבת ישראל, הן בדיבור - כפסק דין אדמו"ר הזקן ש"נכון לומר הריני מקבל כו", בדיבור דוקא (כולל גם הכוונה שבזה, מחשבה, ע"פ - הכוונה דהפירוש הפשוט שבזה), והן במעשה, והוא העיקר - מעשה הצדקה בפועל, "כל אשר לאיש יתן בעל נפשו".

עולם חדש - החלטות חדשות

ראה שם בשיחת קודש ע' 6-805: "ועוד ועיקר שתיכף ומיד מקבלים החלטות טובות בכל האמור, ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים, שהרי בכל רגע ורגע נעשית התהוות כל העולם על ברואיו כולל כאו"א מבני ישראל - באופן חדש מהאין האמיתי, וממילא מובן, שגם ההחלטות בענין הצדקה צריכות להיות באופן חדש לגמרי. ועד לצדקה שכוללת בתוכה גם את הענין דגמילות-חסדים (שלמעלה מצדקה), כמדובר כמה פעמים".

מהי צדקתו של הקב"ה?

ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א - התוועדות ע' 287: "ההוראה לפועל. . . שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקודתו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים") - צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות - בממון גשמי, ואכילה ושת' גשמית, והן ברוחניות - ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב. ועוד וגם זה עיקר - בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה (האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) - על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על הוספה בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורת החסידות, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהבנה והשגה, שזה נכנס בו בפנימיות עד שזה מתאחד אצלו בידח עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו - גם לעורר אחרים ללימוד (או ללימוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות".

(9) סה"ש שם ע' 441.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום: כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת⁷ ויש להרעיש⁸ על דבר זה בכל העולם כולו.

הוספת שמחה בכל יום ויום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום [מב' חודשין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]⁹.

שמחה פורצת גדר

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר¹⁰.

מקור השמחה: תורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור¹¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרכיבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך¹².

להביא את השמחה הביתה

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט האב¹³] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך¹⁴.

6 עשרה גדולים ולא עשר כוחות

ש"פ תצוה תש"ב - שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחר העלי' והשלימות שופעת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי ע"פ מאן ולהבא - אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לצלל הזמן [דיום השבת - באם משיח יתעבך, ח"ו, עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכירו וידידו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", כששהוא משמח אחרים - מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

7 שמחה חקוקה כמו אוכל

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תש"ב - שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים - צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשר"¹⁵.

8 ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועודיות ע' 387: "מרכיבים בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

9 התפילה שמחה יותר

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תש"ב - הערה 12 - התוועודיות ע' 300: "ובכל יום - משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

10 לא לדחות את השמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תש"ב - שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחות לזמן מאוחר יותר - יש להקדים ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" - בחודש אדר".

11 מקור אמיתי של שמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועודיות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר - הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 297.

12 השפעה אבהית

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז משמח את ילדיו, מתווספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים יכול לומר להם "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן ה"ז מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם - שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט) כאשר הוא בוחר את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פארגלעט ער דאס)".].

14 משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. ג. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חודש אדר

הקדמה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה"

חכמינו מסרפים לנו שיום הולדות, הוא יום בו (מזלו) של בעל יום ההולדת) גובר. כתוצאה מכך, ביום ההולדת של נשיא הדור, מזלו של כל הדור גובר. במקרה של המנהיג האולטימטיבי של עם ישראל, משה רבינו, מזלו קיים היה לא רק בז' אדר (כאשר משה נולד) - אלא במהלך כל חודש אדר. מסיבה זו, המדרש מחשיב את זה כאילו משה בראש חודש אדר - ראש חודש כולל את כל ימי החודש¹. במהלך חודש אדר, מזלו של משה, המשפיע גם על מזלם של כל עם ישראל, גובר ומתגלה. [בשנה מעוברת כאשר חודש אדר כפול, שני החודשים זוכים להתגברות המזל, ושניהם נחגגים בשמחה גדולה (וכפולה)]. עוד על השמחה באדר ראה "פורים".

החלטות משמחות בתחילת החודש

א. מהפתיחה² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים³.
ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש⁵.

אי אפשר לשמוח שמחה מושלמת לבד

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל⁶] (כידוע

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות מוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (השימת השומעים). מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) החודש של משה

ראה התוועודיות תשנ"ב ח"ב ע' 301 הע' 34: "ועפ"ז יש לבאר הדיוק באסתר"ר באחד באדר נולד משה", (שבדאי לא פליג על המפורש בקידושין שילפינן מקראי שמיתת ולידת משה בשבעה באדר) - שהכוונה היא להדגיש הפעולה על כל החודש, מאחד באדר, שכולל כל ימי החודש".

2) המפתח לשמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב - התוועודיות ע' 296: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר".

3) חודש שלמעלה ממדידה והגבלה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועודיות ע' 391: "ולחע"ר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חיבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשין (אפילו) בננות ופרדים כו', משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה.

והמעשה הוא העיקר - לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא . . . שמחה כפשוטה, אלא, שכל מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד - ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תש"א - התוועודיות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט - התוועודיות ע' 337.

4) האם ל' שבט הוא חלק משמחת אדר?

ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 11 - התוועודיות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' חודש שבט . . . מ"מ, להיותו גם (יום א' ד)ר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 300: "יש להוסיף בהדיוק ד'משנכנס אדר" - שעיקר ושלמות הכניסת חודש אדר היא לאחר שעבר יום שלד מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר . . . שאז מתחיל עיקר ושלמות הענין ד'משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלישים דשבט . . . מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". [ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "חודש אשר נהפך ג", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו'"].

5) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 - התוועודיות ע' 387.

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו

המעשה הוא העיקר

ז' אדר - יארצייט של הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי

הקדמה - היסטוריה קצרה

הרב שמריהו גורארי, המוכר בראשי התיבות של שמו הרש"ג, היה חתנו של הרבי הקודם וגיסו של הרבי מה"מ. הרבי הקודם מינה אותו כמנהל פועל של ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, על כל סניפיה ברחבי העולם. הרש"ג נפטר בו' אדר א' תשמ"ט – רק יום אחד לפני ז' אדר, יום ההילולא של משה רבינו (וראה להלן ז' אדר).²

הוספה בלימוד נגלה וחסידות

א. בקשר עם יום זה, [שבת פ' תרומה], ו' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בו' אדר.³

במיוחד – הקהלת קהילות

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמד דברי תורה" (כמדובר כמה פעמים לאחרונה).⁴

ביצוע תפקידים של תלמידי תומכי תמימים

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוסיפו בתפקידים: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות,⁵ וגם – להוסיף בעבודתם ד"נרות להאיר", להפצת המעיונות חוצה.

התועודיות ישיבתיות

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (על פי הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתועודיות החסידותיות [בשמחה!] (בנוסף להתועודות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנזכר לעיל.

מאמר חסידות בענין הגאולה

ה. [לכבוד היארצייט הראשון בשנת תש"נ אמר:] כדאי שיוציאו לאור – לכבוד בעל היארצייט – מאמר חסידות בענין הגאולה, תחיית המתים וכיוצא בזה.

האת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התועודיות ע' 335: "ז' אדר [א], יום היארצייט... של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ליי"ר ועד הפועל דיישבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי, חדי"ב כ"ק אדמו"ר מהר"י"צ נ"ע, וגיסו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א. המר"ל.

2) ראה בארוכה פרשת תרומה, ו' אדר תש"נ (התועודיות ע' 335 ואילך), שם הרבי מסביר את הקשר בין מטרת תומכי תמימים ומנהלה הרש"ג, עם ז' אדר.

3) שם ע' 338.

4) משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"נ – התועודיות ע' 338.

5) **תורה תמימה** ראה שם ע' 335: "כידוע הסיפור בקשר עם קריאת שם הישיבה "תומכי תמימים", שהשם נתן הרבי ו'ע בשמחת תורה בשעת הקפת, בהמשך לאמירת "תומך תמימים הושיעה נא", והוסיף בשעת מעשה: "מטרת הישיבה להיות תורת ה', תורה הנגלית ותורת החסידות, תמימה כו".

6) **נרות להאיר** ראה שם: "ישיבת תומכי תמימים שנתייסדה (ע"י הרבי (מהרש"ב) נ"ע) בסוף זמן הגלות, בכדי שתלמידי הישיבה יהיו "נרות להאיר", להאיר את החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, יעם הנר תמיד דמאורות כו".

7) **יתר מלאך מיכאל** שם ע' 341: "להלויך מהידוע גדל המעלה והתועודות חסידית – כדבר רבינו הקדוש ש"פ תקא משמי שמיא נחיתא" שבכחה של התועודות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובה נכללת גם ההוספה בענין השמחה – התועודות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתכם אלו השבתות", ונאכ"כ ביום הש"ק בחודש אדר, אשר, "משנכנס אדר מרבים בשמחה", ובפרט שנמצאים לאחרי הכניסה (התחלה) חודש אדר, שישנם כבר ששה ימים בחודש אדר, ומיום ליום הולך ומתוסף בענין השמחה".

הקדמה

ז' אדר הוא יום ההולדת ויום ההילולא של משה רבינו. בנוסף למשמעות הברורה של תאריך חשוב שכזה, הרי שז' אדר משפיע גם על כל חודש אדר. חז"ל מספרים לנו כי ההשפעה העצומה של ז' אדר היא זו שגרמה להתרחשותו של נס פורים והפיכתו של חודש אדר לחודש של שמחה לא מוגבלת. המקור הנשגב של נשמה ("המזל" שלה) מתגבר ביום הולדתו של אדם. ומכיון ש"משה הוא ישראל וישראל הם משה... נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל". המזל שמתחזק ביום ההולדת שלו, הוא מזלו של כל העם. על כן נאמר על חודש אדר כי "בריא מזלי".

יתר על כן, מטרת הבריאה היא להפוך את העולם לדירה לקב"ה. נושא זה בא לידי ביטוי באופן ייחודי בחודש אדר ששמו מורכב מהאותיות א' דר – א', המסמלת את יחידו של עולם, דר בעולמנו זה הגשמי. המספר 7 מסמל את המחזוריות הטבעית, את הבריאה שנוצרה 7 ימים. לכן היום השביעי באדר מסמל בפרטיות את מימוש תוכניתו של ה' והפיכת העולם לדירה לו ית'.

מנהגי ז' אדר

א. שבעה באדר [ראשון]⁸ – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשולחן ערוך, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד ועיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי"⁹.

להתייחס ליום זה כראוי

ב. אף שלא ראינו בחב"ד¹⁰ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו'¹¹ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה¹².

התועודות חסידים

ג. שבעה באדר (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התועודות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעיינות חוצה וכו'¹³.

בשני חודשי אדר

ד. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים חיים" אלא גם להביא זאת לידי פועל בפשטות באופן ד"זהו עמו – שהלכה כמותו"¹⁴.

8) ז' אדר ראשון

8) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התועודיות ע' 337: "ענינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע' 324 ובהערה 2.

9) יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התועודיות ע' 388.

10) **אומרים תחנון**

תשמ"ח שם הערה 5: "אף ששניאי חב"ד לא היו אומרים תחנון בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי ביחכ"ס דחב"ד (ראה לקו"ש חט"ז ע' 351 הערה 79)".

11) **תיקון נשמה אינו מנהגנו**

תשמ"ח שם ע' 388: "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

12) **להילחם בחשכת הגלות**

תשמ"ח שם: "להוסיף בעניני... כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון גדלות, יש להשתדל ביותר וביתר לנצל כל הדומנות וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני טוב וקדושה. ובהדגשה יתירה ביטחון – י שנת הקהל, ושנת תשמח וכו'". עיי"ש עוד על השנה.

13) **יום הילולא שמח**

משיחת כ"ד תשרי תש"נ – התועודיות ע' 245: "ענין ה"ל מודגש במיוחד לפי מנהג חסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כו'. וכמודגש במיוחד גם – כשיהודים מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ועושים ביחד "סיום" על ענין שבתורה... ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכו'".

14) **שלוש אהבות**

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התועודיות ע' 392: "ובפשטות – שבשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתועודות דכ"כ מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שהאוהב אוהב", ובפרטיות יותר ג' אהבת, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

14) **שני אדרים – ז' אדר כפול**

שיחת אור לז' אדר ראשון תשנ"ב – שיחות קודש ע' 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלילת משה, שנת המאה ועשרים שלו), ה' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלך אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"ז מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת – האם באדר ראשון או באדר שני? ויש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום... ואזי הענין ישנה בפעמים, ב – פעמים שבעה באדר – "שבעתיים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר ש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. ג. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד